

Karate Kyokushin

De la Wikipedia, enciclopedia liberă

Salt la: [Navigare](#), [căutare](#)

Calitatea informațiilor sau a exprimării din acest articol sau secțiune trebuie îmbunătățită.

Consultați [manualul de stil](#) și [îndrumarul](#), apoi [dați o mână de ajutor](#).

Acest articol a fost etichetat în **ianuarie 2006**

Karate Kyokushin	
Variante	<i>Kyokushinkay</i>
Stil	Kyokushin
De origine din	25px Kanji
Creator(i)	Masutatsu Oyama ;
Precedat de	arte marțiale chinezești , arte marțiale locale din insulele Okinawa , Prefectura Chiba
Practicanți	kyokushini
Sport olimpic	nu
Sit web oficial	http://www.kyokushin.ro = http://www.framc.ro/

Kyokushin sau **Kyokushinkay** este un stil de [karate](#) de tip *full-contact* și *knock-down* (forma "hardcore" a tipului full-contact) karate, fondat de [Masutatsu Oyama](#). În lupte sînt interzise tehnicile letale (care duc la moartea adversarului) și tehnicile care urmaresc rănirea adversarului (de exemplu fracturi de os, ruperea de încheieturi, orbirea etc.), dar tehnicile permise se execută cu plină forță și impact plin (adică fără stopare înaintea momentului de impact, care este uzuală în alte stiluri de [karate](#)). În **kyokushin** karate adversarii de regulă nu poartă protecție de corp sau doar protecție minimală. Aprecierea adversarilor se face numai după efectul tehnicilor (pagubă), și nu după calitatea execuției. Tehnicile de brațe la cap sunt interzise, iar lovitura specifică acestui stil este de secerare a piciorului din exterior (jap.mawashi-gedan).

Kyokushinkai este un stil de [karate](#) creat de [Masutatsu Oyama](#), care a urmărit o creștere palpabilă a eficienței luptei. **Kyokushinkai** implică un antrenament dur și cere o condiție fizică remarcabilă. Este declarat cel mai dur stil de karate.

Creatorul acestui stil, unul dintre cele mai puternice stiluri existente, cum s-a spus mai sus, este Masutatsu Oyama. S-a născut la [27 iulie 1923](#) într-un sat nu departe de [Gunsan](#), în [Coreea de Sud](#). La o vârstă relativ tânără a fost trimis în [Manciuria](#), în sudul [Chinei](#), pentru a locui la ferma surorii lui. La vârsta de nouă ani a început să studieze forma chineză sudică a stilului [Kempo](#) sub îndrumarea maestrului Yi, angajat în perioada respectiv la fermă. Când Oyama s-a întors la 12 ani în Coreea a continuat antrenamentul studiind Kempo corean.

În 1938, la vârsta de 15 ani a plecat în Japonia, cu gândul de a se înscrie într-o școală militară și a deveni pilot. Încercarea nu i-a reușit însă, deoarece în perioada aceea viața în Japonia nu era tocmai ușoară, iar visul de a deveni pilot pe un avion militar a trecut în plan secund.

Oyama nu a renunțat însă la antrenamente. A început studiul [boxului](#) și al [judo](#)-ului, iar o ocazie l-a adus pe [sosai](#) în [dojo](#)-ul lui [Gichin Funakoshi](#) de la [Universitatea Takushoku](#). La vârsta de 17 ani, progresul lui a fost incredibil, ajungând la centura neagră cu 2 dan, iar la vârsta de 20 ani, când s-a înrolat în Armata Imperială, avea deja 4 dan. În această perioadă Oyama a întrerupt și antrenamentele de judo.

Înfrângerea Japoniei și perspectiva unei ocupații militare l-au adus pe Oyama într-o stare de disperare maximă. În această perioadă Oyama îl întâlnește pe [So Nei Chu](#), un alt maestru corean din provincia din care se trăgea și sosai și care era o autoritate în Japonia în [Gōjū-Ryū](#). Maestrul era binecunoscut pentru forța fizică și tăria spiritului. So Nei Chu este cel care l-a îndrumat pe Oyama să își dedice viața artelor marțiale. Tot el a fost cel care l-a sfătuit pe Oyama să se retragă timp de trei ani în munți pentru a-și perfecționa arta.

La vârsta de 23 ani, Mas Oyama l-a întâlnit pe [Eiji Yoshikawa](#), autorul romanului [Musashi](#), bazat pe viața și aventurile celui mai faimos samurai japonez, [Miyamoto Musashi](#). Romanul și autorul au avut o influență covârșitoare asupra lui sosai, introducându-l într-o lume fascinantă, cea a [samurailor](#) și într-un cod pe care îl va respecta toată viața, [Bushido](#). La mai puțin de un an de când l-a întâlnit pe Yoshikawa, în 1948, Oyama vizitează muntele [Minobu](#) din [Prefectura Chiba](#), unde Musashi și-a dezvoltat arta [sabiei](#), cu intenția de a petrece următorii trei ani în studiul artelor marțiale. Împreună cu el a urcat și un elev de-al său, Yashiro, însă după șase luni, din cauza solitudinii și a antrenamentelor dificile, acesta cedează psihic și îl părăsește pe Oyama. După mai bine de un an și jumătate, sponsorul care îi trimitea mâncare l-a anunțat pe Oyama că nu îl mai poate finanța, astfel încât perioada de antrenament pe munte a luat sfârșit.

Câteva luni mai târziu, în 1947 Mas Oyama a câștigat primul Campionat Național de [Arte Marțiale](#) de după cel de [al Doilea Război Mondial](#). Nemulțumit de faptul că a trebuit să renunțe la antrenamentul pe munte, Oyama se decide să își dedice viața artelor marțiale și reîncepe o perioadă de antrenament în care exersa 12 ore pe zi pe muntele [Kiyozumi](#) din Prefectura Chiba. Tot în această perioadă începe un studiu aprofundat al [Zen](#)-ului, pe care îl considera parte integrantă din Karate, ajungând să declare: „Karate este Zen”.

În 1950 Oyama a început o serie de demonstrații menite să arăte lumii puterea Kyokushin-ului. Într-un turneu început în Statele Unite ale Americii, Oyama va începe un turneu pe parcursul căruia a spart cărămizi cu mâinile goale, a rupt gâtul sticlelor cu shuto, dar mai ales a înfruntat 47 de tauri cărora le-a rupt coarnele, iar pe patru dintre ei a reușit să îiucidă. În 1957, aflat în

Mexic, Oyama era cât pe ce să fie ucis în timpul unei lupte cu un taur care a reușit să îl rănească și a petrecut șase luni în spital. În perioada aceasta, din cauza că majoritatea luptelor în care se angaja se terminau în câteva secunde, de multe ori în urma unei singure lovituri, a căpătat porecla de „Godhand” (Mâna lui Dumnezeu). Japonezii obișnuiau să spună despre Oyama: „Ichi geki, hissatsu”, ceea ce înseamnă „o lovitură, moarte sigură”. Tot în această perioadă, Oyama l-a cunoscut pe [shihan Jacques Săndulescu](#), românul cu care avea să fie prieten până la sfârșitul zilelor.

În 1953, Mas Oyama a inaugurat primul lui dojo, pe o parcelă din Mejiro, [Tokio](#). În 1956, într-un studio de balet aflat în spatele Universității Rikkyo, Oyama avea să adune sub îndrumarea lui nu mai puțin de 700 de elevi. Practicanții ai altor stiluri obișnuiau să vina în acest dojo pentru sparring, iar Oyama și elevii lui încercau să preia de la aceștia tehnici care se dovedeau folositoare în luptă. În felul acesta Kyokushinul a evoluat și s-a dezvoltat în arta marțială care este astăzi.

În 1964, luptătorii de [box thailandez](#) îi provoacă pe japonezi la o întâlnire cu cinci dintre ei, iar Oyama acceptă. Trei dintre elevii lui câștigă în fața thailandezilor și astfel Oyama dovedește încă o dată supremația Kyokushin-ului. În același an se pun bazele cartierului general al Kyokushinkai Kan.

Ideea lui Oyama de a aduna într-un singur campionat cei mai puternici luptători ai lumii a generat un fenomen extraordinar. Primul campionat mondial ținut în 1975 în Tokio a reputat un succes extraordinar. Practicanții altor stiluri veniți la competiție au fost aproape toți eliminați în primele tururi. De atunci, din patru în patru ani, japonezii organizează în [Tara Soarelui Răsare](#) un campionat mondial la care sunt invitați cei mai buni luptători din fiecare țară unde se practică Kyokushin-ul. Și simpla participare la un astfel de eveniment este o onoare pentru orice luptător din oricare parte a lumii.

În [26 aprilie 1994](#) Masutatsu Oyama moare de cancer la plămâni. Ca urmare a decesului, Organizația Internațională de Kyokushin se divide în mai multe fracțiuni.

[\[modificare\]](#) Gradații

Gradele sunt împărțite în grade **kyu** pentru învățăcei (jap. kohai) și **dan** pentru instructori (jap. senpai) și antrenori (jap. sensei).

Gradele kyu pornesc de la valoarea 10 și prezintă un trend descrescător până la kyu 1, aceste gradații fiind însoțite de centuri colorate pentru diferențierea gradelor. Culorile centurilor diferă din două în două grade având culori specifice de portocaliu (kyu 10 și 9), albastru (kyu 8 și 7), galben (kyu 6 și 5), verde (kyu 4 și 3) și maro (kyu 2 și 1). Pentru instructori și antrenori centurile au culoarea neagră, iar gradațiile dan au valori cu trend crescător de la 1 la 9. Valoarea maximă a gradațiilor dan, 10 dan, este rezervată fondatorului de stil, care este denumit **sosai**.

[\[modificare\]](#) Antrenament

Activitățile de antrenament sunt împărțite în *tehnici de bază* (jap. kihon), care este o înșiruire de tehnici fundamentale și specifice stilului, activități de simulare de luptă (jap. kata) și acțiuni de spargeri de materiale (jap. tame-shiwari). Antrenamentul începe cu așezarea în poziție așezat (jap. sei-za), urmat de un moment de eliberare mentală (jap. mokuso).

Adus de la http://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Karate_Kyokushin&oldid=7560507

Categorii:

- [Pagini cu legături invalide către fișiere](#)
- [Karate](#)